

Steder; men i det Hele maa jeg bemærke, at Fordyrelse er der ikke Tale om i denne Lov, snarere er det Modfatte Tilfældet. At de forskjellige Postofafter komme hele Beolkningen til Gode, er jo klart, hvorfor skulde de ikke lige faa godt komme den Æne til Gode som den Anden. Hvad dernæst angaar en Paagætel som den, at et og andet lille Gebyr tilfalder Posthuset, faa har dette for mig væsentlig kun den Betydning, at man derved bliver fri for at aflægge Regnskab til Staten. Det er virkelig overordentlig byrdefuldt at afflægge saadanne Dreregnskaber Dag ud og Dag ind og aarlig indsende dem og faae dem reviderede. Det er en aldeles kurant og praktisk Regel, som ogsaa følges i andre Forhold, at undlade noget Saadant, og der er altsaa ingen Grund til at dvæle derved. Af de to Vædringer, det ærede Medlem har stillet, vil det ses, at det første principale Forslag gaar ud paa, at den Bestemmelse i § 4 som efter Forslag af mig blev indsat i Landstthinget, nu skulde udstemmes. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den Vædring, jeg havde foreslaaet i Landstthinget var en ikke saa ringe Smødekommehed mod det ærede Medlems Standpunkt; thi den gik ikke ud paa, at der ikke kan forsendes Postanvisninger og Postopkrævninger. Den gaar kun ud paa, at der lokalt ikke kan forsendes saadanne, og det ligger deri, at Postanvisninger og Postopkrævninger efter deres Natur maa passere to regnskabsførende Posthuse. Altsaa ude fra kunne de komme ind der, hvor det ærede Medlem ønsker, og det maa saaledes siges at være et Avancement. Hvad det subsidiaere Forslag angaar, da kunde der albrig være Tale om at vedtage det. Hvad dernæst angaar Forslaget om de lokale Postforsendelser, da vil det ærede Medlem se, at jeg har opstillet det, som nu er det Gængse; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at „Poststed“ defineres i Loven som et Posthus, Postkontor, Postexpedition eller Brevsamlingssted med det derunder henlagte Postdistrikt, og der er saaledes god Forstand i at skjelne mellem Distrikts- og lokale Forsendelser. Deraf følger ikke, at de ikke kunne være de samme; men de behøve ikke altid at følges ad. Jeg tror ikke, der er Grund til nu at forulempe Postloven med at sætte de Vædringsforslag ind i dem, som det ærede Medlem har stillet, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man vedtager Loven uforandret. Jeg har taget Ordet, skjøndt jeg vidste, at et æret Medlem ønskede det for mig; men det gaar mig i Dag, som det har gaaet i flere Dage, at jeg er for-

pligtet til at være tilstede i begge Thingene, og da det ikke er muligt at være i to Thing paa een Gang, maa jeg nødvendigvis dele mig noget imellem dem. Jeg antager ogsaa, at jeg nu kan forlade dette Thing, efter at jeg har udtalt mig om de stillede Vædringsforslag og gjort et Par Bemærkninger som ere tilstrækkelig betegnende for mit Standpunkt. Jeg haaber, at denne Lov i mange Henseender vil være et godt Fremstridt ogsaa for det Publikum, der skal benytte Postvæsenet.

Tauber: Jeg maa meget fraraade det høie Thing at stemme for noget af de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Dersom de vedtages, er det det Samme som at slaa denne Lov ihjel, der er ikke Tvivl om den Ting. Hvad det første Vædringsforslag angaar, er det jo et underordnet Punkt, for hvis Skyld det fornøstigtvis ikke kan falde Nogen ind at sætte Lovens Skjæbne paa Spil, og hvad det sidste angaar, vilde jeg være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, dersom jeg troede, at der ved den Ordning, som nu er foreslaaet i Lovforslaget, skete nogen- somhelst Forringelse i de Vilkaar, som Landet er undergivet; men det gjør der sikkert ikke. Dersom Loven ikke udkommer, bliver Forholdet netop saaledes, som det ærede Medlem vil have, det ikke skal være. Det kunde ganske vist være ønskeligt, om vi kunde faae det bedre, men det kunde vi ikke ved denne Leilighed; thi denne Lov vil sikkert ikke udkomme, dersom disse Vædringer vedtages, og jeg betragter de Fordele, som vindes ved denne Lov, som saa betydelige, at det vilde være høist ubesindigt, om Folkethinget for at sætte dette ene Punkt igjennem, som ganske vist kunde være ønskeligt, men som dog kunde udsættes til en anden Leilighed, af den Grund vilde sætte Lovens Skjæbne paa Spil. Jeg vil derfor bestemt fraraade at stemme for disse Vædringsforslag.

Saastrup: Sa nu kommer det jo an paa, hvorledes Thinget vil stille sig til dette, at, dersom vi vedtage disse Vædringsforslag, saa faae vi ingen Lov. Jeg kan ikke undlade ved denne Leilighed at gjøre opmærksom paa, at sidst, da denne Lov var til Forhandling her i Thinget, udtalte den høitæredede Minister, at man gav ikke Love for Undtagelser, men for Reglen, og dette vilde jeg gjerne benytte Leiligheden til at modsig i Dag. Det er kjædeligt, at Ministeren ikke er til Stede, men ærede Medlemmer ville